

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.

Mødet udsat kl. 17.51.

Mødet genoptaget kl. 19.00.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af skattekontrolloven. (Kontrol med obligationsrenter m. v.).

(Lovforslag nr. L 175. Fremsat 3/5 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Grünbaum (S):

Forslaget om ændring af skattekontrolloven har tilknytning til det forslag, ministeren allerede har fremsat, om kontrol med renteindtægter i pengeinstitutter m. v., og det skal jo også træde i kraft samtidig med dette, altså den 1. juli 1977.

Pligten til indberetning og arten af oplysninger følger i øvrigt samme mønster som i det første forslag. Der skal ikke blot gives indberetning om indløsning af rentekuponer, men også om overdragelse af obligationer og rentekuponer, og det sidste vil jo nok give de fleste problemer i denne ordning, hvad administrationen angår. Men det er klart, at en ordning med indberetning af obligationsrenter til brug for skatteligningen nødvendigvis også må kræve oplysning om overdragelse af obligationer og rentekuponer, simpelt hen fordi køb og salg af obligationer i stort omfang finder sted gennem hele året og ikke kun på bestemte datoer.

Lovforslaget er jo en ret vidtgående bemyndigelseslov, hvor en række nærmere enkeltheder skal fastsættes af ministeren efter drøftelse

med de berørte institutioner, og det kan jo altid være betænkeligt med en så omfattende bemyndigelse. Men eftersom pengeinstitutterne selv som alternativ til en egentlig kuponskat, som vi drøftede meget i 1972-73, allerede i 1973 pegede på de tekniske muligheder for en ordning med indberetningspligt og kom med dette forslag som et alternativ til kuponskatteordningen, og det både for de bankrenter, vi talte om forleden dag, og for obligationsrenterne, må jeg gå ud fra, at pengeinstitutterne nu vil gå positivt ind i et samarbejde med skatteministeren og hans embedsmænd om udarbejdelse af de nødvendige administrative regler.

Jeg vil stadig væk sige, at der er et alternativ. Vil man eller kan man ikke gennemføre dette, må det blive kuponskatten, der bliver gennemført, det er det, der er situationen omkring dette forslag. Jeg tror derfor og håber også på, at pengeinstitutterne vil gå positivt ind i et samarbejde med skatteministeren og hans embedsmænd for at få klaret disse problemer.

Vi er i mit parti meget tilfredse med, at skatteministeren nu har fremsat dette lovforslag om yderligere udbygning af skattekontrolloven, og jeg udtaler håbet om en hurtig gennemførelse af dette lovforslag.

Thorndahl (FP):

Det er indlysende, at en forøgelse af det obligationsrentebeløb, der kan selvangives, vil medføre en tilsvarende reduktion af den øvrige indkomstbeskatning, naturligvis under forudsætning af, at de offentlige udgifter ikke samtidig forøges. Så kan man spørge sig selv, om forudsætningen om et fastholdt offentligt udgiftsniveau er rimelig. Lægger man de hidtidige erfaringer til grund, er der ingen tvivl, så kan det uden videre karakteriseres som naivt at forestille sig, at en forøgelse af statens indtægter inden for et enkelt område vil føre til en tilsvarende skattelettelse inden for de øvrige indkomstområder.

Fremgangsmåden har tværtimod hidtil været den omvendte, nemlig en tilsvarende opsvulmen af det offentlige udgifter. Såfremt socialdemokratiet denne gang vil bruge denne merbeskatning - hvis lovforslaget gennemføres - til at lette skattetrykket for de i forvejen alt for hårdt ramte skatteydere og ikke bruge midlerne til at købe mere unødvendigt offentligt bureaukрати for at skabe endnu flere stillinger som kontorchef, ekspeditionssekretær, og hvad